

Č. 150!

Školní rok 2016/2017

DRUHÉ PATRO

Autorský časopis žáků ZŠ

Ročník 15

V tomto čísle nepřehlédněte:

Prázdninové plány – 219

Výlet do Vídně – 225

Loučí se deváťáci – 227

Druhé patro mělo hosty – 230

Rozhovor na odchodnou – 234

KONČÍME!!! – 239

Už je TO tady!!!

Stejně je ten čas zajímavý. Někdy se nám zdá, že se sotva vleče, jindy proběhne kolem nás neskutečným tryskem. Ale ať se vleče nebo běží, stejně jednou uteče. V září jsme se těšili na podzimní prázdniny, pak přišly zimní, pololetní, jarní, velikonoční a už jsou za dveřmi ty velké, nejdelší.

Druhé patro tentokrát vychází o něco dříve, je to dáno tím, že se nějak nashromáždily významné události (třídní nocování, oslavy 150. čísla) a bylo nutné vše nějak uspořádat, aby se to dalo stihnout (a přežít).

Píšeme o prázdninách a vysvědčení a ony tady ještě nejsou, ale je to jako s tím časem – ony prostě MUSÍ přijít. Tak se pohodlně usadte, pokud čtete v nějaké vyučovací hodině,

schovejte časopis do učebnice (proto je tak malý) a můžete začít číst. Ať se vám líbí...

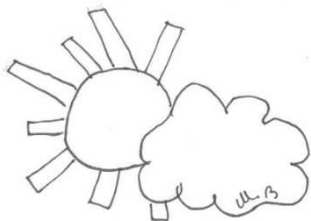
A rada nakonec: tohle číslo si pečlivě schovejte, je totiž POSLEDNÍ...

Jak se pozná léto?

Tak poprvé to poznáme podle toho, že už nevydržíme ani sekundu v mikině, a pak taky podle toho, že půjdeme ven dobrovolně, a dokonce se nám tam bude líbit. Dáme si zmrzlinu, dáme si meloun, večer si dáme špekáčky a v noci svítí měsíc a hromada hvězd. Přes den taky zajdeme na potok nebo na koupaliště. Léto je prostě SUPER!!! *Dominik Kuřec*

Pro mne je správné léto o prázdninách, když mě ráno budí sluneční zář v obličej, z otevřeného okna zpěv ptáků, cvrlikání jakéhokoli hmyzu, oteké obličej alergiků a jejich neustálé stěžování si, jak je to štvé. Slunce, jež svítí dlouho do noci, posezení u táboráku s přáteli, zpěv a hraní na kytaru, procházky pod krásnou oblohou s milovanou osobou, dovolené s rodinou a nádherné zážitky se všemi, se kterými jen to je možné. Léto je čas, ve kterém přichází plno možností, koupání se ve vodě kdekoli to nevypadá nevábně, výlety pod stan. Prostě nádhera.

Daniel Himlar, Filip Špaček 9. C

Je teplo a máme letní prázdniny. Většina restaurací má venkovní posezení, kde sedí spousta lidí, na zmrzlinu se stojí nekonečné fronty a po celém městě chodí polonazí lidi, kteří pomalu skáčou do kašny, aby se ochladili.

Antonín Novák 9. C

Léto se pozná docela jednoduše. Je horko, slunce svítí, děti mají dvouměsíční prázdniny. Pokud to ale chcete vědět stoprocentně, léto trvá od 21. června do 23. září.

Zdeněk Kundrát 9. C

Dá se vydělat na mém vysvědčení?

Za naše velmi pěkné a úspěšně vysvědčení dostaneme možná tak pár facek a budeme muset dělat podřadné práce místo našich sourozenců. Jako například drhnutí záchodu.

Monika Blažková, Veronika Kneblová

Já bych řekl, že na mém vysvědčení se moc vydělat nedá, protože bude hrozná. Možná že tam bude pár jedniček, ale jinak nic moc. Jenom doufám, že z ničeho nepropadnu. Mohl bych vydělat alespoň dvě stovky.

Michal Křištof 9. C

Většinou 200 Kč a vánočku. Babičky berou dobré vysvědčení jako samozřejmost a rodiče mě většinou jen pochválí. Letos se však konala výjimka. Po úspěšném složení přijímací zkoušky uznali, že by bylo dobré, abych měl nějakou učební pomůcku, na které lze dělat školní projekty. V tomto případě se jednalo o notebook s drakem ve znaku.

Jiří Kubica 9. C

Má odměna za vysvědčení většinou nebývá nijak závratná, jelikož většina členů rodiny dobré vysvědčení bere jako samozřejmost. Ale když se pošťestí, tak občas dostanu nějaké peníze a skoro po každém vysvědčení mne čeká odměna v podobě pochvaly a nějakých sladkostí.

Patrik Davoine 9. C

Na vysvědčení se dá vydělat určitě slušně. Nejdříve jej můžete ukázat svým prarodičům. Ti vám za něj dají nějaký peněžní obnos. Další možnost je, že ho můžete prodat nějakému pětkari, aby jeho rodiče viděli, že na tom není špatně. Z toho by mohlo padnout víc peněz než od babiček.

Vojta Martiňák 9. C

Prázdninové plány

Ideální prázdniny musí mít hodně pohody. Chtěla bych cestovat po České republice, protože je dost památek, které jsem ještě neprozkoumala. Také bych chtěla jít na nějaký koncert. A taky bych uspořádala párty, tohle nesmí chybět.

Eliška Martiňáková 6. B

Pojedu s rodiči na dovolenou a potom budu chodit ven s kámoši, budeme mít oslavy a tak dále. Budu také natáčet se Stáňou a Kubou na Youtube na náš kanál a také budu natáčet s Adamem bottle flipy.

Lukáš Trojek

Chtěl bych prožít prázdniny někde, kde bude hezky a hlavně žádná škola a učení. Například u babi a dědy, protože je tam moc hezky a hlavně pohoda. A hlavně doufám, že nebude pršet!! Můj plán má sice háček..., moc práce se staráním se o zvířata, ale na konci celé práce si můžu užít v bazénu pěkně na sluníčku;-)

Pavel Ištvanec 6. B

Mně se na létu nejvíce líbí, že se nemusíme učit ani vstávat brzo do školy, nemusíme řešit, jestli zítra píšeme test, jestli máme úkol. Také se mi líbí, že je teplo a slunečno, zkrátka léto je nejlepší roční období ☺

Kristýna Ivanová 6. B

Miluju prázdniny, doufám, že bude krásně, abychom mohli být pořád venku. Moc se těším na tábor a na dovolenou. Taky se těším, až budu hrát na kytaru se Silvou a Eliškou. Bude to super léto. *Gabriela Káňová*

Výhoda prázdnin: nechodíme do školy, nemusíme se učit, můžeme jet na dovolenou.

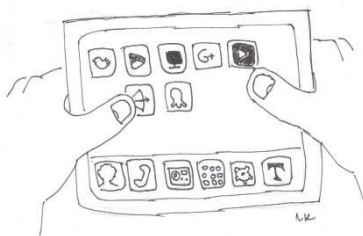
Nevýhoda prázdnin: utečou jako voda, za měsíc chceme vidět své spolužáky, někteří jsou mučeni rodiči, aby se začali v srpnu učit.

Výsledek: prázdniny nám zdrhnou a pak se musíme zase učit.

Julie Šablaturová 6. B

Chtěl bych letět do Řecka, protože mě baví dějiny. Rád bych se podíval do Athén nebo na Krétu.

Filip Ošřádal 6. B

Prázdniny podle mne nepředstavuje hraní na PC nebo na mobilu. Podle mě prázdniny představují volnost. Volnost si představuji tak, že můžu chodit ven, kdy chci a ne jenom odpoledne. Hlavně nemám moc povinností.

Matěj Tomšíček 6. B

Úryvek z mého prázdninového dne

Na prázdniny se těším. Bude super vstávat nejdřív na oběd. Jen se tak vzbudím, protáhnu se a už budu mít teplý úžasný oběd u nosu. No, škoda, že to tak nebude. Sestra mi kolem sedmé vrazí do pokoje, ať okamžitě zajdu se psem. Když jsme venku, tak ještě napůl spím. Ale pes nemá pochopení, takže mě potahá vším možným i nemožným. Když se vrátíme, rozhodnu se pojíst. No možná teda... Lednice prázdná, nikde nic, mamka nevaří, protože je v práci. Obchod je asi sto metrů daleko, takže zalezu zpátky do postele. Vzbudí mě až otravný zvuk vysavače, takže mamka už je doma. Ovšem hned co vylezu z pokoje, dostanu lístek na nákupy a peníze. Takže do obchodu stejně musím. To zas bude.

Kamila Petrová 6. B

Na co se těší děti z 1. C o prázdninách?

❖ Pavlínka Brachniaková: na trampolínu, zmrzky, kolo, televizi, popkorn. Večer se budu koukat na televizi. U babi si budu hrát se sestřenicí.

❖ Sára Procházková: Já se těším na kolo, na kolobku, na hračky.

❖ Hanka Vočková: na kolo, na bazén

❖ Markétka Vašutová: Já se těším, že půjdu každý den na zahradu a taky na bazén.

❖ Štěpánka Machučová: Že pojedu na Karlův most a ještě že půjdu pozdě spát a že budu na bazéně.

❖ Erik Šmahlík: Budu hrát na virtuální realitě a těším se na komiksy.

❖ Amálka Mertová: Že nepůjdu do školy, že pojedeme hned na dovolenou.

❖ Nicolas Ptáček: Já se těším na zahradu, na koupaliště, že budu spát do deseti hodin.

❖ Matyáš Hrubý: Já se těším s tatškou na ryby, na moře a na udici.

❖ Danek Boháč: Těším se, že budu hrát fotbal, chodit na koupaliště a hrát karty.

❖ Klárka Vodrážková: Že budu jezdit na kole a pojedu k moři.

❖ Nikolka Kladivová: Na moře, na malé zvířátko, na dlouhé spaní, na nutelu, na chatu, na Jůlinku a na kolečkové brusle.

❖ Vojta Kocour: Těším se, že budu každý den v posteli a budu v pyžamu a budu si hrát. Budeme jezdit na kole.

❖ Verunka Němcová: Těším se, že půjdu ke Klárce spát, že pojedeme k moři. Pojedu s bráchou k babičce.

❖ Davča Michna: Moc se těším, že budu plavat, ale nepojedu k moři.

❖ Adélka Novotná: Já se těším na chatu, budeme tam hrát hry. Až se vrátíme zpátky, budeme u babičky. Tam budeme hrát na tabletu. Míja je kočka. Pojedeme do obchodu.

❖ Davídek Špaček: Budu hrát fotbal každý den, budu hrát karty.

❖ Eliáš Kulišťák: Na bazén, na kolo, k tatškovi. Těším se na prázdniny!!!

Na co se těší 9. C o prázdninách?

O prázdninách na to, až se pořádně vyspím. A hlavně se těším na to, že nebudu muset nic dělat do školy. Sice toho budu muset dělat víc doma, ale to mi tolik nevádí. Ale netěším se na to, jak se budu rozčilovat s bratrem.

Michal Křištof

Samozřejmě na volno, ale také na grilovačky, výlety na kolech a hlavně na dovolenou. Hned na začátku prázdnin se letíme podívat za Boratem na EXPO 2017 do Kazachstánu. Poté budu mít pár týdnů na vstřebání svých zážitků a zhruba v polovině se vydáváme s rodinou do Českého Krumlova.

Jiří Kubica

O prázdninách se samozřejmě těším na volno, které budu mít, poté samozřejmě také na dovolenou. O prázdninách nemusíte přemýšlet nad školou, domácími úkoly, prakticky vlastně nemusíte dělat vůbec nic. To je také důvod, proč se všichni těší na prázdniny.

Zdeněk Kundrát

Těším se na plně kvalitní a rozhodně zasloužené grilování na mé zahradě, kde vládne klid a pohoda. Už se nemůžu dočkat všeho toho slunce a grilovacího koření.

Jindřich Chovanec

Na prázdninách mám nejradši, že se nikam nespěchá a panuje všeobecná pohoda. Taky se jezdí na výlety a je příjemně teploučko. Taky se těším na tábor a na plavání v bazénu.

Jan Šenkýř

První den prázdnin podle 5. B

❖ Přijedu domů a půjdu nakrmit králíky, potom půjdu do bazénu a na trampolínu a potom půjdu spát. Ondra Hlavička

❖ Oslavil bych ho dlouhým vydatným spánkem nebo snídaní s hromadou čerstvého pečiva, obědem z pizzy a večeří na Javorníku. Ale nejlepší by to bylo i s koupalištěm. Matěj Dudek

❖ První den prázdnin bych chtěl oslavit tak, že bych se prospal tak do devíti, na snídani měl švédský stůl a pak bych chtěl jet na nějaké velké koupaliště. Celý den bych se koupal, pak bych se usušil na teplém sluníčku a to by mi stačilo. Jan Rozsival

❖ Budu si doma hrát s mým pejskem Bellou a možná bych napustila bazén a celý den bych si užívala na sluníčku. Kdyby bylo škaredě, tak bych si lehla do postele a nic nedělala. Markéta Martináková

❖ Určitě půjdu na trampolínu a do bazénu. Nejraději mám začátek prázdnin, protože vím, že půjdu do školy až za dva měsíce. Už se hrozně těším. Barbora Machynová

❖ První den prázdnin bych oslavil grilováním nebo bych celý den proležel, vzal bych si nějaké dobré pití. Na oběd bych si dal pizzu. A pak bych už jenom čekal na další den prázdnin. Matěj Spišák

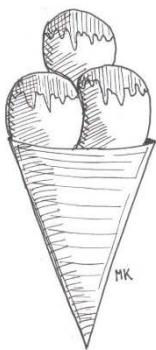
❖ Svůj první den prázdnin prožiju tak, že si budu užívat zaslouženého volna. Budu skákat na trampolíně, skočím si do bazénu a budu sportovat. Moc už se těším a doufám, že budu mít na vysvědčení dobré známky. Vítězslav Vařák

❖ První den prázdnin oslavím tak, že půjdu s kamarády na aquapark. Děláme to takhle už asi tři roky. Je to vždy můj nejlepší den v roce. Kuba Kulišťák

❖ Na první den prázdnin se moc těším, protože jedu s Laurou, Barčou a její sestrou Klárkou na tábor. Jeho téma ještě nevím, protože se ho dozvím až tam. Už se moc těším! Natálie Žáčková

Jak oslaví 9. A první den prázdnin?

❖ dám si výborný dort od mojí babi. Christian Svoboda

❖ zajedu do McDonaldu a poté pojedu na rozlučák, kde budeme slavit všichni. Kristýna Trubačová

❖ pověsím si vysvědčení na nástěnku. Na jednu stranu budeme happy, že jsme přežili devět let na základce. Ale ta horší stránka je, že už celá třída nebudeme chodit na jednu školu. Lucie Krpcová

❖ svoje vysvědčení oslavím tak, že ho hodím do obýváku, tam se o něho postará mamka a založí ho do portfolia. Poté půjdu ven a budu si užívat dva měsíce bez učení. Lukáš Okál

❖ půjdu cestou domů do obchodu a koupím si 3 l Colu a kýbel zmrzliny. Doma to sním, nechám si trochu koly a objednáám si kebab. Honza Mazoch

❖ koupím si kbelík zmrzliny, sednu doma na gauč a budu koukat na filmy. A bude mi všechno jedno. Tonda Tran

❖ určitě půjdu někde s kamarády a koupím si hodně jídla. Hlavně zmrzlinu, čokoládu a brambůrky. Druhý den to půjdu asi oslavit s rodinou někde do hospody nebo mi mamka něco koupí. Lenka Špačková

- ❖ zajdu si na oběd na Maralák a pak si půjdu lehnout do postele. Vojta Syrovatka
- ❖ koupím si něco dobrého k jídlu, co mi udělá radost. Patrik Mička

Kam bych se chtěl o prázdninách podívat? 9. A

- ❖ někde k moři, kde je krásně, moc krásně. Adam
- ❖ někam do zahraničí, daleko, abych se nenudil. Tonda
- ❖ do Chorvatska, moc se mi tam líbilo minulý rok. Katka
- ❖ do Anglie. Proč? Mám Anglii rád a už jsem tam párkrát byl. Vojta K.
- ❖ mně je celkem jedno, kam pojedu. David
- ❖ chtěla bych se podívat na jižní Moravu. Denisa
- ❖ do severních Čech, protože proto, osobní důvody. Veronika
- ❖ asi do Brazílie, vyfotit se se sochou Ježíše v Riu. Vojta S.
- ❖ do Norska, mám ráda jejich přírodu a architekturu. Johana
- ❖ asi někde do zahraničí, protože ve Frenu jsem furt. Matyáš
- ❖ chtěla bych se podívat do Dubaje. Lucie Kotrbová
- ❖ někam do České republiky na kola, protože jsem tam ještě nebyl. Silvestr
- ❖ do Norska. Procházet bych se po horách a navštívil bych nějaká jezera. Klidně bych tam strávil celé prázdniny.

- ❖ jít někam stanovat s kamarády a spát pod širákem. Darina
- ❖ chtěl bych se podívat do deštného pralesa. Christian
- ❖ mám strašně moc míst, kam chci jet, např. Itálie, Egypt. Kristýna

Plány 2. B

- ❖ chci si zajet do Ameriky, protože se chci skamarádit s indiány. A chci jet do dinoparku, protože tam jsou dinosauři. Matouš Mičulka
- ❖ ráda bych se chtěla podívat do džungle, protože tam žijou papoušci a různá další zvířátka, na která bych se chtěla podívat zblízka. Klára Chupíková
- ❖ chtěla bych se podívat do Paříže, protože bych poprvé letěla letadlem a také kvůli Eiffelovce. Lea Kisylková
- ❖ o prázdninách bych se chtěl podívat do Šiklandu, protože bych si chtěl vyřezávat zlato v písku, a také si chci zastřílet z luku a pušky. Štěpán Blabla
- ❖ chtěl bych se podívat do U6, protože jsem tam ještě nebyl na prohlídku. Vojta Gengela

- ❖ chtěl bych se podívat do Řecka, protože jsou tam památky. Mikuláš
- ❖ rád bych jel do Číny, protože chci vidět Číňany. Michal Tkáč
- ❖ rád bych chtěl na Lysou horu, protože jsem tam ještě nebyl. Matyáš Mužík
- ❖ chtěla bych do Nového Jičína, protože jsem tam nikdy nebyla. A chtěla bych si tam něco na památku koupit. Míša Míčková
- ❖ chtěla bych se podívat do Českého Švýcarska, protože tam bydlí moje teta a strejda. Eliška Rezníčková
- ❖ rád bych navštívil Paříž, protože jsem tam ještě nebyl a táta s mámou tam byli a říkali, že to nebylo špatné. Štěpán Káňa
- ❖ chtěl bych jet do Disneylandu, protože jsou tam atrakce. Tadeáš

Školní výlet do Vídně

Výlet do Vídně byl pro mě jeden z nejlepších, na kterém jsem byla. Ve Vídni jsem byla poprvé a navštívili jsme spoustu míst a o každém jsme se něco dozvěděli. Cestou do Vídně jsme každý dostali malou mapku, na které jsme si ukázali, kam se podíváme. Když jsme do Vídně přijížděli, viděli jsme vysoké budovy, Vídeňské kolo a spoustu dalších zajímavostí. Naše první zastávka byla krátká, asi dvacetiminutová, viděli jsme dům, z kterého rostly stromy a keře. Další zastávka byla na náměstí, kde byla spousta obchodů. Nejvíce se mi však líbilo na poslední zastávce na zámku.

Kateřina Štěpničková

Vídeň je moc krásné a historicky velmi obsáhlé město. Jelikož je Vídeň město s velkým počtem obyvatel, je hodně chaotické a vyznat se v něm musí být taky fuška. Do Vídně samozřejmě patří i pomník Marie Terezie a tento pomník jsem vždy vídávala jenom na obrázcích a nečekala jsem, že může být tak obrovský. I zámek Schönbrunn je typický pro Vídeň a já sama už jsem navštívila mnoho zámků, ale něco tak krásného, jako je Schönbrunn, jsem ještě neviděla a pro mě je to nejhezčí zámek, na kterém jsem kdy byla. Nikdy jsem neviděla tolik dopravních nehod na jednom místě. Doprava ve Vídni je chaotická, ale to je celé město. V zámeckých zahradách jsme zažili mnoho srandy a ještě jsem nezažila,

že by se nám smálo tolik lidí, ale vůbec nám to nevadilo, právě naopak. Vidět Vietnamce, jak se nám smějí, že tančíme Arizonu, je taky hodně komické, ale kdo by se nezasmál, kdyby viděl pět holek, co si zpívají a ještě tančí. V budoucnu plánuji navštívit Vídeň znova.

Nikol Reková

Když jsme byli ve Vídni, zavítali jsme do zámeckého parku Schönbrunn.

V areálu se nachází obrovský zámek stejného jména, který má svou unikátní barvu, nazývanou se Schönbrunnská žlutá. Na malém kopci se také nachází Gloriett. Je to budova, ve které se nachází kavárna a malá terasa. Výstup trvá asi 15 minut, ale uvidíte odsud zámek i celou Vídeň. V zámku

jste měli prohlídku. Neprovázel nás průvodce, ale přehrávač, díky kterému jste se mohli dozvědět něco o určité místnosti. Uschovali jsme si věci a prohlídka mohla začít! Většinou bílé dřevěné zdi jsou zdobeny zlatými ornamenty nebo dokonce hedvábnými tapetami. Vše je původní, to se týká nábytku, obrazů i jiných dobových věcí. Obrazy zachycují významné osobnosti, ale také krajinu. V Schönbrunnu je 45 zpřístupněných místností, my jsme byli ve 23. Prošli jsme kulečnickovým sálem, společnou ložnicí Františka Josefa I. a "Sissy", karuselovým sálem, rodinnou jídelnou nebo zrcadlovým sálem, což je místnost ve které hrál šestiletý Mozart, kterého Marie Terezie velmi

obdivovala. Velká galerie je sál 40 metrů dlouhý a 10 metrů široký, zajímavý je třemi stropními freskami, které ukazují panovnickou moc M. Terezie. Naopak Malá galerie je zdobena japonskými malbami a porcelánem. Zámek ani po stovkách let neztratil svoji krásu.

Martin Kundrát

V pátek 19. 5. jsme z němečiny jeli do Vídně. Navštívili jsme hodně památek, ale nesměl chybět pomník Marie Terezie.

Marie Terezie zavedla povinnou školní docházku, takže ji asi všichni známe. Pomník se nachází na náměstí Marie Terezie, které je hned naproti Hofburgu, což bylo jejich zimní sídlo. Po stranách náměstí jsou dvě zrcadlově stejná muzea, mezi kterými je přímo ve středu náměstí pomník. Kolem něj jsou vysazené různé květiny. Naše malá výprava dala k výročí 300 let od narození této panovnice k pomníku kytičku karafiátů. Hlavní část pomníku je Marie Terezie na trůně. Pod ním jsou další lidé a celý pomník stráží čtyři vojevůdci na koních. Přesněji Daun, Khevenhüller, Laudon a Traun. Pomník je sám o sobě hodně pěkný. Dokonce jsme se u něho vyfotili.

Katka Jurečková

Loučí se devátáci...

9. A

Když se konala jakákoliv soutěž, nejméně žáků vždy zůstalo v naší třídě a vždy jsme byli úspěšní. Naše třída znamenala pro školu snad vše, byli jsme takový základ pro všechno, ať už to byl sport či jiné školní aktivity. Učitelé teď budou brečet, protože nikdo tak schopný už nebude. Sice to teď nepřiznají, ale v duchu brečí nad tou ztrátou. Naše třída je prorostlá sportovci, ale také tu máme fantastické umělce. Největší ikonou naší třídy je naše třídní paní učitelka Eva Pavlasová. Její hlas, když nás chválí nebo nás napomíná, je slyšet až do šaten. Bude nám chybět.

Abych to celé shrnula – jsme prostě nejlepší.

Veronika Mladěnková

9. B

Našich devět let

V této škole jsme společně strávili devět let. Zažili jsme mnoho zážitků, ať už ve škole nebo mimo ni. Byly to například školní výlety, Dny dětí, ale i jiné akce. Co se týče našich společně strávených školních let, někdy jsme si i lezli na nervy, ale většinou jsme byli dobrý kolektiv. Někteří učitelé ale budou rádi, až odejdeme.

Celkově jsme si těch devět let povinné školní docházky užili. Vadili nám sice někteří učitelé, ale museli jsme to nějak přežít. Když jsme konečně přešli na druhý stupeň, přišli k nám noví spolužáci z Tiché, se kterými jsme se poměrně brzy skamarádili. Společně jsme vydrželi jen rok, pak od nás začali odcházet a k nám přicházet další spolužáci.

Myslím si, že na tuto školu budeme vzpomínat, až budeme na střední škole a zjistíme, že jsme se tady měli dobře a že to někdy nebylo tak hrozné, jak jsme si mysleli.

Karolína Blablová 9. B

9. C

Po čem se mi občas zasteskne?

Asi po všem... Zatím si nedokážu dobře představit, jak jiná bude frenštátská průmyslovka. Když jsem se ve školce rozhodoval, kam na školu, Tyršovka byla jasná volba a byla by i teď. Lidé, učitelé, spolužáci, kamarádi, školní chodby, smradlavý koberec v učebně hudební výchovy... Já nechci na střední...

Jiří Kubica

Tak už je to tady, milá školo, už se s tebou loučím. Bude se mi stýskat po tvých šatnách, lavicích a třídách a už zřídka tě navštívím. Já jdu dál a doufám, že zůstaneš stejná, taková, jakou jsem tě opustil.

Sbohem, milá školo

Michal Hlaváč, lavice u dveří

Jak bude třída bez nás smutná

Až odejdeme, naše třída rozhodně smutnit nebude. Bude se radovat, že už nebude nikdo, kdo by jí dělal houpáním na židli dolíky v podlaze, ničil jí kytky a žaluzie a zaneřádl ji odpadky. Radost jí však vydrží jen do té doby, než se sem nastěhuje třída nová, která bude ještě horší.

Jan Šenkýř

Pátáci odcházejí na gymnázium

Jak se těším na novou školu?

Filip: Bude to změna. Ale naštěstí příjemná a dobrá. Vlastně se těším na to, že poznám změnu a jiné spolužáky.

Barbora: Na školu se těším hodně, protože jsou hrozně velké chodby, ve kterých jsou sedačky a automaty na horkou čokoládu.

Matěj: Na novou školu se moc těším přesto, že je tam i moje starší sestra.

Markéta: Těším se, ale trochu se bojím. Poznám něco nového.

Natálie: Těším se celkem hodně.

Jak jsem se chystal na zkoušky?

Filip: Já pod přísným dohledem prarodičů se učil každý pracovní den češtinu a matematiku a občas to trvalo i hodinu a půl. Příprava tvrdá, ale dobře vymyšlená.

Barbora: Na zkoušky jsem se připravovala tak, že jsem psala různé testy a doučovala mě teta.

Matěj: Na testy jsem se dost učil, dohromady jsem udělal tři testy.

Markéta: Chodila jsem se připravovat na matiku, abych ty zkoušky udělala.

Natálie: Musela jsem se hodně učit. Chystala jsem se tak, že mamka mi vytiskla ty otázky z přípravných kurzů minulých let. A z toho jsem se pak učila.

Co mi asi z naší školy bude chybět, po čem se mi bude stýskat?

Filip: To je těžké, vybrat pár příkladů z mála možností. Na většinu budu vzpomínat spíše ve zlém. Ale v dobrém budu vzpomínat na bufet, školní časopis a na sportovní aktivity, což je například turnaj ve vybíjené.

Barbora: Moc věcí mi chybět nebude, hlavně nějací spolužáci (kluci). Bude mi asi chybět divadelní kroužek a kamarádky.

Matěj: Bude mi chybět naše proměnlivá třída, škola a její hřiště. Ale nejvíc mi bude chybět lyžařský kroužek.

Markéta: Bude se mi stýskat po kamarádkách a po dramatickém kroužku, ale asi se mi nebude moc stýskat po některých spolužácích (klucích).

Natálie: budou mi chybět někteří učitelé, kamarádi, paní ředitelka, divadelní kroužek a vlastně celá škola.

Za odpovědi děkujeme a hodně úspěchů při dalším studiu přejeme Filipu Káňovi z 5. D, Barboře Machynové, Matěji Dudkovi, Markétě Martinákové a Natálii Žáčkové z 5. B

Na co se mohou budoucí prvňáčci těšit ve škole? Odpovídají žáci 1. A podle svých zkušeností :-)

- na nové kamarády; na hodné paní učitelky a vychovatelky; na jedničky; na nové šatny; na služby – třeba rozdávání sešitů; na matematiku a písemky; na výtvarku a pracovní činnosti, kde kreslíme a vyrábíme pěkné věci; na tělocvik (hry s míčem, překážkové dráhy, soutěžení); na čtení a psaní; na angličtinu; na domácí úkoly; na hraní s kámoši o přestávkách; na hraní s maňásky ve vyučování; na narozeninové a svátkové oslavy; na školní výlet.

Co jsme se v 1. třídě naučili?

Už umíme všechna písmenka, takže si můžeme přečíst knihu, napsat někomu dopis nebo vzkaz. Zvládneme počítání do 20. Moc nás baví tělocvik, kreslení, vytváření různých výrobků a také rádi zpíváme. Umíme také některá anglická slovíčka a písničky. Už se moc těšíme do druhé třídy.

Druhé patro mělo hosty!

O víkendu 2. – 4. 6. se parta redaktorů školního časopisu Puzzlík (konkrétně já, Fífa, Mates, ačmE, Jonáš, Myšák a Nehete) a paní učitelky Bílková a Kolpaková vydali do Frenštátu pod Radhoštěm, kde přebývá redakce spřáteleného časopisu Druhé patro. Druhopatrovští u nás byli předloni.

V pátek ve tři odpoledne jsme po dlouhé cestě dorazili do Frenštátu.

V jejich velké škole jsme v tělocvičně odhodili batohy a čekali na ostatní redaktory z Frenštátu. Chvilka odpočinku a hurá na Velký Javorník. Vrchol hory Velký Javorník leží ve výšce 918 m nad mořem a stojí na něm skoro 26 metrů vysoká rozhledna. Pohled z ní je fantastický. Za to ten výšlap stál. Zcela utmácení jsme se po 10 kilometrech a 500metrech převýšení dotrmáceli do školy.

Ráno jsme se vzbudili, nasnídali se a vyrazili na cestu. Vlakem jsme dojeli do Kopřivnice na Dny techniky. Nejprve jsme navštívili polygon (testovací trať pro nákladáky Tatra), kde byly připraveny všechny možné technické atrakce, od koloběžek po nákladní auta a jinou techniku. Všechny atrakce se daly vyzkoušet. V jednom stánku s chemickými pokusy jsem si třeba nechala zapálit speciální pěnu na ruce. Později jsme se vydali do výroby Tatra trucks. Po prohlídce jsme přejeli do centra města a navštívili muzeum Tatry. Tam to bylo taky

velice pěkné. Je škoda, že některé vozy se už nevyrábí. Po návštěvě jsme si zašli na zmrzlinu a šup na vlak a zpátky do Frenštátu.

Odpoledne nám čtyři holky z Druhého patra usmažily výborné palačinky. Pak jsme byli rozděleni do dvojic a vylosovali si název pověsti. Prohlédli jsme si město Frenštát a navštívili místa důležitá k pověstem. Když jsme se

vrátili, vymysleli jsme originální pověst na dané téma. K výletu patřila i trocha práce – zachycení dojmů, psaní do deníku a psaní pověstí.

Večer nás čekalo příjemné zakončení – šli jsme na zahradu opékat burty. A pak si dát noční kuželky. A utahaní šup spát.

Ráno, když jsme se vzbudili a nasnídali se, museli jsme se zabalit a asi v devět hodin jsme odjížděli zpět do Kourimi. Pětihodinová cesta zpět byla horší než cesta tam (i když ta trvala dokonce šest hodin). Ale víkend byl úžasný. Moc se mi líbil. Je škoda, že frenštátský časopis po patnácti letech končí.

Text Wewerka, foto náhodný návštěvník ☺ a Karel Šindler

Co si představí Puzzlíci, když někdo řekne Frenštát pod Radhoštěm???? Asi tohle:

Krásné město, velké hory, Velký Javorník, krásná dřevěná rozhledna a především úžasní lidé. První den mi nejvíce učaroval pohled z rozhledny na Velkém Javorníku. Za tu štreku nahoru to stálo. Vidět pod sebou ta města, to je prostě něco, co ve Středočeském kraji moc nemáme.

Wewerka (Eva)

Frenštát: Vskutku krásné město k obdivu. Myslím, že stojí za tu námahu a šest hodin cestování vlakem, jen abyste se do Frenštátu podívali. Můžete zde najít spoustu památek, vskutku dobře vybavené školy nebo hřiště.

Nehete (Matěj)

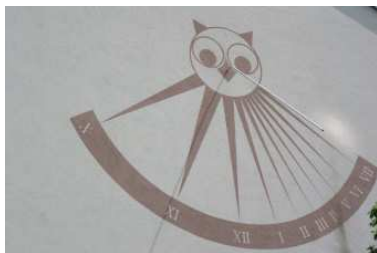
První myšlenka, která mě napadne, je ta, že Frenštát je město v Beskydech. Určitě se mi vybaví strmé kopce a krásné malebné údolí. Dále si vzpomenu, že leží na Valašsku a že pod ním leží ložisko uhlí. Také si představím rozlehlá sídliště a malebné centrum, které zkáze uniklo. Představím si také určitě starý topol černý, který mě upoutal svou chutí k životu. Mrzí mě, že musí k zemi.

Jonáš (Tomáš)

Při návštěvě redaktorů časopisu Puzzlík zbyl čas i na psaní frenštátských pověstí. Společnou prací vzniklo sedm pověstí, ale nějak jsme zapomněli na hlavní téma – naše soví sluneční hodiny, které nikdy neukážou správný čas. Proč tomu tak je, vymýšleli osvědčení psavci z 9. A. Máme pro vás pověst, kterou vymysleli Johana Zemanová a David Kyselý.

Tajemství sovích slunečních hodin

Jednou kdysi dávno žila krásná dívka. Byla chytrá, milá a odvážná. Bohužel se zlý čaroděj rozhodl, že si ji vezme za ženu. Ona si ho ale vzít nechtěla, a tak vymyslela plán, jak ho porazit. Následující den mu řekla,

že si ho vezme pod jednou podmínkou. Musí pro ni sestoupit do nejhlubší propasti a najít tam její náhrdelník, který tam předchozí noc hodila. Když byl čaroděj v propasti, tak na něj s ostatními vesničany shodila kamení z okrajů propasti. Po dlouhých letech, kdy dívka žila šťastný život a všem radila a pomáhala, přišel k ní domů muž v hábitu a prosil ji o pomoc. Poznala až po chvíli, že je to černokněžník, který se dostal z propasti. Za trest ji proměnil v sovu, která vždy ukazovala špatný čas a nemohla už nikdy nikomu poradit...

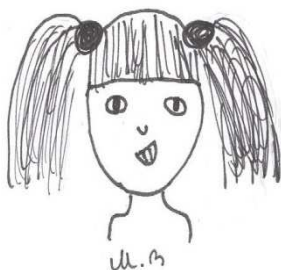
(Pokud byste si chtěli přečíst všechny pověsti, najdete je na webových stránkách časopisu v příloze Pověsti z Frenštátu, více fotek a informací k návštěvě Puzzlíku najdete také na webových stránkách, tentokrát v záložce Puzzlíci u nás).

Čím kdo začíná, tím taky končí...

V úplně prvním čísle Druhého patra (před patnácti lety) přemýšleli šestáci a sedmáci, odkud se vzala jejich příjmení. Když teď končíme, můžeme se na stejné téma podívat znovu. Tak tedy: Jak vzniklo moje příjmení?

Kdysi v 18. století bylo zavedeno, že každá rodina musí mít své příjmení. Bylo hodně rodin, které měly příjmení podle činnosti, která je živila. Má rodina pracovala v lese, ale většina příjmení z lesa byla zadaná. Otce napadlo, že jeden strom v lese si nikdo nechce vzít, proto si dal jméno podle jalovce – Jalůvka.

Adéla Jalůvková 7. B

Moje příjmení je Kučerová. Myslím si, že moje příjmení vzniklo v dávných dobách. Tehdy lidé byli pracovití a starali se o dobytek. Podle mě chovali kachny a kačery. Po delší době jim kachny umřely na mor a kačeři zůstali. A tak moji předci chovali jen kačery a byli tím slavní. Začali nám říkat Kačerova rodina, ale to se nám špatně vyslovovalo, a tak jsme se sami přejmenovali na rodinu Kučerovou. *Kateřina Kučerová 7. A*

Kdysi dávno žij jeden milý pán jménem Josef. Měl svou malou chaloupku na okraji vesničky. O chaloupku se starala jeho manželka a on se staral o pole. No, ono to nebylo ani tak pole, jako spíš políčko. Tak či tak se o ně staral velmi dobře, krásně mu vše vyrostlo. A jeho dcera s těmi krásnými kousky přírody chodila na trh. Jednoho takového dne se Josef zase staral o políčko, když kolem procházeli vyslanci Marie Terezie. Když ho viděli s motykou v ruce, nazvali ho Josef Motyka a jeho manželku pojmenovali Motyková. Od té doby se toto příjmení táhne ke každému rodnému členovi. *Dominika Motyková 6. C*

Kdysi dávno žil jeden starý rybář, který chytal už 30 let ryby a nikdy nechytil velkou rybu. Jednou v den úplňku šel zase lovit. A stal se zázrak a konečně táhla ryba na háček. Ale byla moc těžká a stáhla ho do vody. Voda byla studená a rybář vyhrkl "Brrr!" Potom když vykládal ve vsi, jak málem chytil rybu, začali mu říkat Brháček podle toho, že řekl Brr, když spadl do vody a že chytil rybu na háček. Když to spojili, vznikl Brháček. *Michaela Brháčková 6. C*

Kdysi dávno žila, byla jedna rodina z Německa. Tatínek byl silný kovář, maminka švadlena. Jednou k nim přišel chudý pocestný a zeptal se, co dělají za práci. Maminka řekla: „Jsem švadlena.“ Jenže pocestný špatně slyšel, tak řekl něco jako štarlena. Mamince se to zalíbilo, tak si začala říkat Štarlová. tatínek ale prohlásil, že je to takové zvláštní. Asi o týden později omylem řekl Štarha. Maminka jen žasla a začali si tak říkat. Od té doby se toto jméno zkomolilo jako třeba Štarmová, Štarhlová, Štarpisková a další vtipné zkomoleniny. *Veronika Štarhová 6. C*

Naše příjmení vzniklo už ve středověku u našich předků. Ti totiž měli velké pole, kde pěstovali mák. A z něj pekli nejlepší makové koláče ve vsi. Tak od té doby vzniklo příjmení Makoví. *Petr Makový 6. C*

Rozhovor „na odchodnou“

Jedním z pravidelných čtenářů Druhého patra mezi učiteli je i pan zástupce Ladislav Gróf. Do naší školy nastoupil v roce 2004, byl učitelem, pak třídním učitelem „Zlatíček“ a od roku 2010 zástupcem paní ředitelky pro druhý stupeň. Možná už víte, že od 1. srpna 2017 nastupuje do Nového Jičína jako ředitel základní školy Jubilejní. Otázky vymýšleli žáci devátých tříd.

? Který předmět jste učil nejraději?

! Za těch třináct let, které jsem na Tyršovce byl, jsem učil občanskou výchovu, pracovní a technické činnosti, informatiku a taky fyziku. Právě fyzika byla velmi důležitým předmětem v mém životě. Ne proto, že bych ji měl rád více než ty ostatní, ale proto, že tehdejší pan ředitel potřeboval učitele na pracovní činnosti a fyziku. Nejdříve se mi učit fyziku moc nechťelo a rozhodoval jsem se, jestli vůbec tuto nabídku přijmu. Postupně jsem k výuce fyziky získal velmi kladný vztah a moc rád jsem ji učil. Bylo mi až líto, že později už pro mě žádná hodina fyziky nezůstala.

? Komu svěříte 3D tiskárnu?

! Předpokládám, že svému nástupci, tedy novému učiteli dílen. Nebo taky panu Labskému, který s ní taky pracuje. Docela mě mrzí, že odcházím z velmi dobře vybavených školních dílen. Vlastně neznám základní školu široko daleko, která by ji měla. Ale naše školní dílny samozřejmě nejsou jen 3D tiskárna.

? Uvažoval jste dlouho nad změnou místa?

Záleží na tom, co všechno do toho uvažování zahrnujeme. Podle mého se to celé odehrálo až překvapivě v krátkém čase. Během vánočních prázdnin vzniklo rozhodnutí, že bych mohl konkurz na ředitele zkusit. V únoru byl konkurz a od té doby mám pocit, že čas neuvěřitelně rychle

utíká. A prvního srpna nastupuji do funkce. Už teď ale řeším mnoho věcí v souvislosti s příštím školním rokem na mém budoucím pracovišti.

? Proč chcete dělat ředitele?

! To je správná otázka. Proč? Určitě ne proto, že bych si myslel, že jsem pro práci ředitele ten nejlepší. Vždy jsem byl svými rodiči vychováván k tomu, že by člověk měl v životě o něco usilovat a něco dokázat. Mimochodem mám dojem, že právě tato vlastnost dnes mnohým žákům nepřipadá důležitá. Práce ředitele školy je velká zodpovědnost, ale zároveň příležitost uskutečňovat své představy o úspěšné škole.

? S jakým pocitem budete odcházet z této školy?

! Na Tyršovku jsem nastoupil po vysoké škole a myslím, že jsem měl štěstí na výběr školy. Potkal jsem tady kolegiální učitele a Tyršovka mi přirostla k srdci. Řekl bych, že jsem se tady toho hodně naučil a za to vděčím především paní ředitelce Murasové a paní zástupkyni Hodákové. V mých učitelských začátcích jsem hodně čerpal z rad a doporučení pana učitele Křištofa, se kterým jsem seděl v kabinetu. Ale i ostatní kolegové mi často pomáhali. Nechtěl bych na někoho zapomenout a všem bych chtěl moc poděkovat.

Takže odchod z Tyršovky pro mě bude opravdu těžký. Nicméně je třeba hledět vpřed. Stejně ale doufám, že budu mít příležitosti se do Frenštátu zastavovat, abych všechny pozdravil a zavzpomínal.

Děkujeme za odpovědi a přežeme panu Grófovi hodně pohody.

Zprávy jako z Blesku

Naši pozorní čtenáři si jistě všimli, že se v Druhém patře objevují články, které „asi“ nebudou moc pravdivé. Protože jim ale hodně lidí věří, budeme dnes pokračovat...

Kodiak útočí

Dnes v ranních hodinách se na školním dvoře objevil skoro dvoutunový kodiak. Musel ujít hodně kilometrů, jelikož jeho srst únavou zbělela. Okamžitě byl zavolán „odchytový tým“, ale jeho snaha byla marná. Kodiak je stále tady. Pod dozorem pana školníka žáci lezou ven okny do

připraveného bazénu za školou. Paní ředitelka si už neví rady, a tak se rozhodla na měsíc zavřít školu, dokud kodiak ze školního dvora nezmizí.

Christian Svoboda 9. A

Na školním dvoře číhá bílý kodiak. Možná se divíte, proč je bílý, ale podle přírodovědců ve škole je to albín. Váží asi 1500 kilogramů a sílu má obrovskou. Můžeme jen spekulovat, proč přišel zrovna do naší školy, možná čeká na zbytky od oběda a taky je možné, že čeká na mladé jedince, kteří chodí ze školy. Podle ředitele školy prý bude hlídat školu, protože škola nechce utrácet za bezpečnostní prvky. Josefína Hnědá nám řekla, že žáci této školy si mohou prohlédnout tohoto jedince naživo. Sice možná děsí na pohled, ale tento jedinec je vycvičený. *Jan Mazoch*

Na školním dvoře se až z Aljašky objevil medvěd kodiak. Nejspíše přešel půl světa, aby se sem dostal. Možná ho tady umístili Rusové

a možná i UFO. Ať už je důvod jakýkoliv, tak se tento třímetrový a tunu a půl vážící kodiak dostal až sem. Škola už zavolala polici a ta se dala do řešení toho, odkud se zde vzal, ale také toho, jak ho odtud dostat. Zatím ho krmí jen ovocem a rybami, aby nedostal hlad, ale zásoby jídla pomalu ubývají.

Medvědog a zoolog Jiří Grizzly nám řekl, že se nemusíme moc obávat o své zdraví, tedy pokud kodiakovi nedojde jídlo. Za sebe a všechny obyvatele školy doufám, že se medvěd vrátí tam, odkud přišel.

Vojta Kurdel 9. A

Očima školní psycholožky: Učit se o prázdninách?

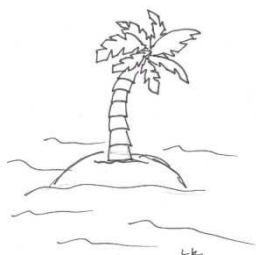
Prázdniny a učení, jde to dohromady?

Hurá, tak už se to blíží. Konečně jsme se dočkali. Dlouho očekávané prázdniny jsou před námi.

Rok usilovné práce je u konce a je na čase si užít zaslouženou odměnu – pohodové prázdninové dny. Volno si zaslouží všichni – učitelé, žáci a také rodiče, neboť konec školního roku je velmi vysilující, psychicky náročný – jedna písemka střídá druhou, tlak na získání co nejlepších známek je silný. Kdo to má vydržet?

Právě z těchto důvodů by prázdniny měly sloužit hlavně k odpočinku, relaxaci – uvolnění, zábavě, klidu, k tzv. dobíjení vnitřních bateriek. Tedy načerpání nových sil a chuti se opět pustit do dalšího, o stupeň náročnějšího školního roku.

Mylná je představa, že pokud žák o prázdninách nesedí u učení, že se ničemu novému nenaučí. Učíme se neustále a prázdniny nabízí zase další rozměr možností výuky. Změní se stereotypy, získáváme mnoho dalších zkušeností poznáváním nových věcí, míst, zážitků, setkáváním se s novými lidmi nebo starými přáteli. Upevňují se sociální vazby, učíme se sociálním dovednostem – komunikaci, empatii, spolupráci či samostatnosti na táborech.

Nebo konečně můžeme trávit i více volného společného času se svou rodinou, věnovat se společným zájmům, být spolu.

Pokud potřebujeme přece jen některé školní učivo udržet, zvolme hravou, zábavnou formu a pouze občas. Většinou se stačí věnovat přípravě, pomalému opakování do školy až poslední prázdninový týden. Proto nechme prázdninám jejich kouzlo a užijme si je.

Miroslava Vojnová, školní psycholog

Tradiční předprázdninové slovo paní ředitelky

Milí čtenáři Druhého patra,

s trochou nostalgie a zamyšlení píši tyto řádky, protože vím, že budou nadlouho poslední. Vše v životě má však svůj začátek a konec, každý příběh po čase dospěje ke svému vyústění, tradiční, osvědčené a úspěšné aktivity nahrazují zájmy nové.

Časopis Druhé patro ušel za 15 let své existence dlouhou a mimořádně úspěšnou cestu. Díky tvořivosti, fantazii a píli redaktorů sbíral navzdory malému černobílému formátu každoročně řadu ocenění na krajské i republikové úrovni. Bylo mi potěšením každý měsíc listovat jeho stránkami a mezi řádky sledovat dění nejen ve škole, ale i v různých oblastech lidské činnosti v nejbližším okolí. Mnohdy s poučením, překvapením a uznáním. Na milého měsíčního společníka jsme si brzy zvykli, stal se součástí naší volné chvíle, díky své velikosti byl po ruce vždy a všude, svým obsahem oslovoval čtenáře napříč generacemi.

Prostřednictvím časopisu jsem v červnu bilancovala končící školní rok a nejenak tomu bude i letos. V září zahájilo svou činnost pod vedením učitelů 15 zájmových kroužků, na podzim jsme k prezentaci školy

otevřeli dveře rodičům a občanům města. V novém kalendářním roce jsme se vypořádali s výzvou projektu Šablony MŠ a ZŠ, díky němuž můžeme financovat speciální pracovní pozice – školního psychologa a speciálního pedagoga v ZŠ a školního asistenta v MŠ. Tradičně jsme se svými výbornými sportovními výsledky kvalifikovali do krajských a dokonce celostátních kol soutěží, jako je tomu například u Poháru rozhlasu nebo Odznaku všestrannosti olympijských vítězů. Opakovaně útočíme ve sběru starého papíru s 55 tunami na první příčku v krajské soutěži Zelený strom. Ve vědomostních soutěžích nám udělali radost

žáci v matematické a biologické olympiádě, kteří bojovali o co nejlepší umístění v krajském kole. Divadelní představení Tyršovadla, Šikovný předškoláček, lyžařské kurzy pro mladší i starší žáky, nocování s Andersenem, pasování prvňáčků na čtenáře, aktivity školní družiny a mateřské školy – to jsou jen některé z řady akcí, které spolu s každodenní poctivou prací vytvářejí dobré jméno školy. Konec školního roku je ve znamení velké investiční akce, která nenechá nikoho na pochybách, že nás v září čeká velké překvapení. To je již ale nová kapitola. Nepředbíhejme.

Dovolte mi popřát žákům i učitelům zasloužené klidné a na zážitky bohaté dva měsíce prázdnin a všem čtenářům Druhého patra spokojené

dny blížícího se odpočinku. Ať vás v následujících dnech provází pevně zdraví, dobrá nálada a věrní přátelé.

Závěrem chci poděkovat zakladatelům časopisu panu učiteli Ondryášovi a panu učiteli Křištofovi za nápad a odhodlání pustit se do tak časově a organizačně náročné práce a prvně jmenovanému za výdrž, obětavost, snahu a množství volného času, které vedly až k vydání 150. čísla školního měsíčníku. Bez správného partnerského nastavení k žákům-redaktorům a dobrého pocitu z práce samotné by výsledek nebyl takový, na jaký jsme byli zvyklí. Děkuji za dlouholetou příkladnou reprezentaci školy a za všudypřítomné zvědavce s fotoaparáty, diktafony a tužkami v ruce!

Zdeňka Murasová, ředitelka školy

Jak si přečíst o prázdninách (i jindy) Druhé patro?

Tak už to někdy bývá, že si oblíbíme nějakého autora a přečteme jeho poslední knížku. Co pak? Můžeme se k některým knihám vrátit. Podobnou možnost nabízí i Druhé patro – můžete se začíst do starších i starých výtisků, které jsou na školních stránkách. Pokud čteče QR kódů nepřejete, najdete si stránky Tyršovky (www.zstyrfren.cz), na horní liště najdete žlutý obdélníček **Základní škola**. Kliknete na něj a vlevo na boku se otevře hlavní nabídka. Najdete v ní **Aktivity školy** (asi desátá), kliknete na ni a hned vedle se objeví další sloupeček. Druhý v řadě by měl být **Školní časopis**. Kliknete na něj a pak už můžete vybírat.

KONČÍME!!!

Pozorní čtenáři si jistě všimli několika zmínek o tom, že 150. číslem Druhé patro končí. Ano, je to pravda. Naši příznivci si mohou číst starší i novější čísla (viz výše), ti, kteří si časopis kupovali, navíc ucítí i onu pěknou vůni papíru. A ještě něco pro milovníky čísel – za patnáct let jsme potiskli neuvěřitelných

3388

stran papíru velikosti A5 (tedy sešitu třeba do češtiny), převedeno na sešit velikosti A4 to je 1694 stran (ale to číslo už není tak pěkné)...

Redaktoři a malíři patnáctého ročníku Druhého patra

A kdo pro vás letos chystal školní časopis? Na fotce zleva:

Natálie Malíková (obrázky), Nikol Reková (píšící redaktorka), vpředu Julie Šablaturová (píšící redaktorka), nad ní Karel Šindler (fotografie, občas text), vedle něj Lukáš Kutáč (psaný text, obrázky, komiks), Martin Kunderát (psaný text, obrázky, komiks), Monika Blažková (obrázky). Dočasně nepřítomní: Katka Jurečková a Pavlína Kantorová (psaný text). Přestože jich nebylo moc, odvedli pořádný kus práce a přivedli Druhé patro k pořadovému číslu 150!

Na vydání 150. čísla Druhého patra se podíleli: Nikol Reková, Katka Jurečková, Pavlína Kantorová, Lukáš Kutáč, Martin Kunderát, Julie Šablaturová, Karel Šindler

Obrázky kreslili: Monika Blažková, Natálie Malíková, Lukáš Kutáč, Martin Kunderát

Fotografie: Ladislav Gróf (str. 225-226), neznámý kolemdoucí (str. 230), Petr Ondryáš (str. 231, 232, 236, 240), účastnice zájezdu do Vídně (str. 234)

(Z)odpovědný vedoucí: Petr Ondryáš

e-mail: druhe.patro@seznam.cz

<http://www.zstyrfren.cz>

Tisk: LWR Graphic s.r.o. Frenštát p. R.

ZŠ a MŠ Tyršova 913, Frenštát pod Radhoštěm

Vydáno 13. 6. 2017